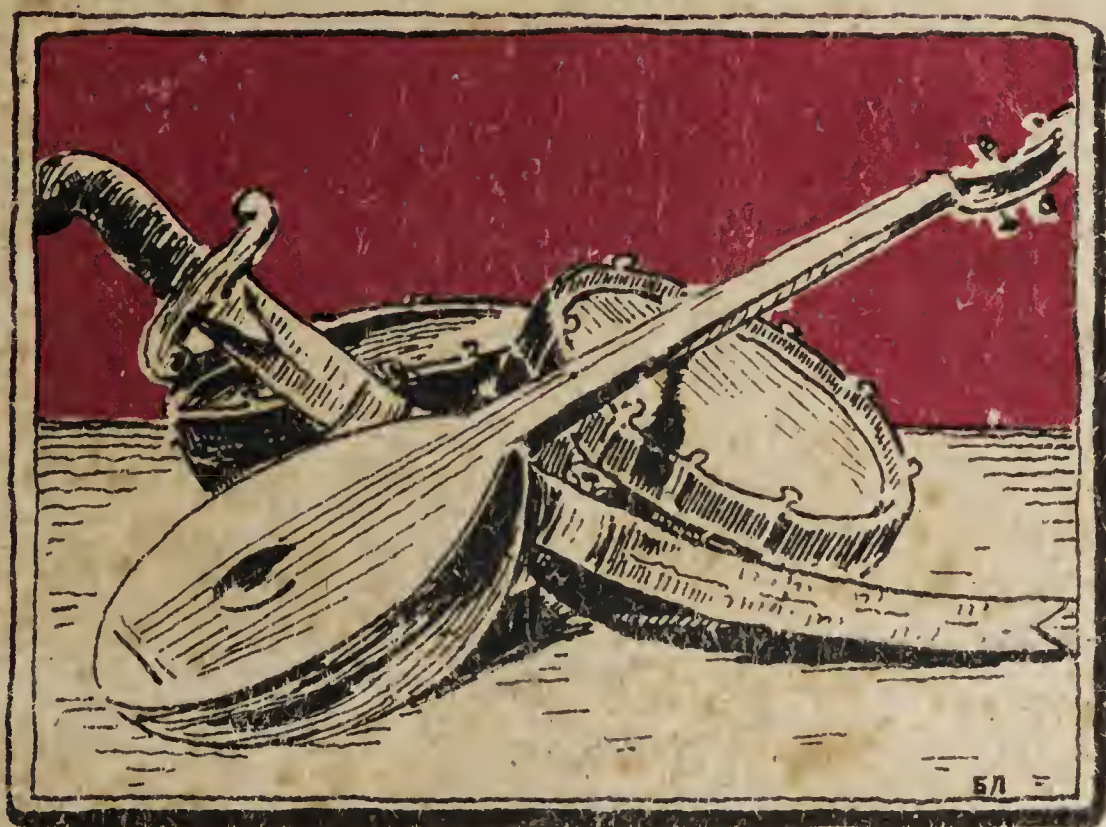

PHILAKET KOLESSA

KRIEGS-QUARTETTE

19

15

ВОЕННІ КВАРТЕТИ

склад

ФІЛАРЕТ КОЛЕССА

Publikation des Ukrainischen Kulturrates.

Kriegsquartette für Männerchor

von

Filaret Kolessa.

Gewidmet den Ukrainischen Legionären.

WIEN, 1915.

Verlag des Ukrainischen Kulturrates.

Видання

ЗАГАЛЬНО-УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРНОЇ РАДИ

Філярет Колесса

Воєнні квартети

на мужеський хор

присвячені Українським Січовим Стрільцям.

1. Пісня Січових Стрільців
2. Тим, що упали
3. Думка на чаті
4. Жовнярські похорони
5. Червона калина
6. Журавлі.

ДАР
ЗАГАЛЬНО-УКРАЇНСЬКОЇ
КУЛЬТУРНОЇ РАДИ.
Wien, VIII. Strözzigasse 32 T. 12

Відень, 1915.

Накладом Загально-Української Культурної Ради.

Лев Туркелн
Люба Левинка

Vom k. k. Ministerium für Kultus und Unterricht (Z. 29314 am 2. Oktober 1915)
genehmigt.

---

1. ПІСНЯ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ.

Слова **Осипа Маковей**.

Мотив лемківської народної пісні.

Marciale.

В го-рах грім гу - де, хоч зи - ма па де,
В го-рах грім гу - де, грім гу - де,
В го-рах грім гу - де, хоч зи - ма па де,

Зем - лю спо-ро - ли гар - ма - ти, Гре - мить вій - на,
Гре - мить, гре-мить вій - на,

дуд - нить лу - на, Дро - жать ра - не - ні Кар - па - ти.
дуд - нить, дуд-нить лу - на,

Гре-мить вій-на, дуд-нить лу-на, Дрожать ра-не - ні Кар-па - ти.
Гремить, гремить вій-на, дуд-нить, дуднить лу-на,

f Хто жи - вий, вста вай, бо - ро - ни - ти край,
 Хто жи - вий, вста вай бо - ро - ни - ти край,
f Хто жи - вий, вста вай, бо - ро - ни - ти край,

Вкри - тий ог - нем і мер - ця - ми, Не бу - де то - бі
 Не бу - де то - бі

сум - но у бор - бі Між Сі - чо - ви - ми Стріль - ця - ми.
 сум - но у бор - бі

p Не бу - де то - бі сум - но у бор - бі Між Сі - чо - ви - ми Стріль
p Не бу - де то - бі сум - но у бор - бі

Гей, гей!
 ця - ми, гей, гей! Між Сі - чо - ви - ми Стріль - ця - ми.
pp

Лю - тий кат прий - шов про - ли - ва - ти кров,
 Лю - тий кат прий - шов про - ли - ва - ти кров,
 Лю - тий кат прий - шов про - ли - ва - ти кров,

Взя - ти на - род наш в не - во - лю,
 І мо - ре сліз у край приніс,
 І мо - ре, мо - ре сліз у край, у край приніс,
 І мо - ре сліз у край приніс,

Роз - бій і смерть і не - до - лю.
 І мо - ре сліз у край приніс,
 І мо - ре, мо - ре сліз у край, у край приніс,
 І мо - ре сліз у край приніс,

Роз - бій і смерть і не - до - лю.
 Та вступив ся кат
 Та вступив ся
 Та вступив ся

із вер - хів Кар - пат,
 кат з вер - хів Кар - пат, з вер - хів Кар - пат,
 Втік, на - че вовк ма - ні - вця - ми,
 на - че вовк ма - ні - вця - ми,
 кат, із вер - хів Кар - пат, на - че вовк ма - ні - вця - ми,

ця - ми. А - бо тут і впа́в, як у бі́й по-па́в

А - бо тут і впа́в, як у бі́й по-па́в

гей, гей!

pp

Із Сі - чо - ви - ми Стріль - ця - ми,

гей, гей!

гей, гей!

А - бо тут і впав,

А - бо тут і впав,

pp

гей, гей!

як у бій по-пав

як у бій по-пав

Із Сі-чо-ви-ми Стріль-ця-ми, гей, гей!

гей, гей, гей, гей!

Січові Стрільці, за свій край борці,
За всю рідню і свободу;
У них борба, се їх судба
І дорогого народу.

І ряди могил не возьмуть їм сил,
Ворог тут беть ся з серцями:
Лицаря убє, - думка ожие
Між Січовими Стрільцями.

Хтож то там іде і перед веде?
Диво! се наші дівчата:
Личко як мак, кругом козак,
Душа стрілецька завзята.

Не цілуйте їх, на війні се гріх!
Ви уберіть їх вінцями!
Слава тим дочкам, щирим козачкам,
Між Січовими Стрільцями!

2. ТИМ, ЩО УПАЛИ.

Слова Богдана Лепкого.

Allegro moderato.

f

Що то за грім, о - сін - ний грім, Дрі-жить зем - ля, ва - лить ся дім,

Сьвіт го-нить в пропасть стрімго - лов, А всю - ди кров, а всю - ди кров.

Що то за град, ог - нен - ний град, — Лєсь

град, ог - нен - ний град, *ff*

о - ло - во, як во - до - пад, Що ку - ля гук, що ку - ля

sfz

sfz *f*

свист, Па - де на род, як з ду - ба лист, як з ду - ба лист.

Andantino. *Sostenuto.*

p

Па - де на - род, як зрі-лий сніп І „віч - но - ї“ не пра - вить

a tempo

f

піш, Лиш гук руш-ниць, лиш рев ка-нон Вко - ли - су - є на віч-ний

Larghetto.

molto rall. *pp*

pp

сон, на віч-ний сон. „Спіть,хлопці,спіть,спіть,хлопці, спіть,“

cresc.

cresc.

до - лю, во - лю ти - хо. Про до - лю, во - лю віт - чи -

ни, —
ни, віт - чи - ни, Чи ж мо - жуть бу - ти кра щі сні? „Сніть, хло - нці,
ни, —

cresc.
сніть, сніть, хло - нці сніть, — Про до - лю, во - лю ти - хо
cresc.

сніть, —
сніть, ти - хо сніть, Про до - лю, во - лю віт - чи - ни, —
сніть, віт - чи - ни, віт чи ни, Чи ж
сніть, віт - чи - ни, —

мо - жуть бу - ти кра - щі сні? „Сніть, хло нці, сніть, Про
Solo. *pp* „Сніть, хло нці, сніть, Tutti.
pp

до - лю, во - лю ти - хо сніть, ти - хо сніть, Сніть, хло - нці, сніть?
сніть, —

3. ДУМКА НА ЧАТІ.

Слова Василя Щурата.

Adagio. (recitando)

Solo. *p* Чо - го ти, сердень-ко, трем-тиш? сердень-ко, трем-
 Solo. *p* Чо - го ти,

тиш? Ку.-ди ти, ду-монь-ко, ле-тиш? ду-монь-ко, ле-
cresc. Ку - ди ти,

Tutti. *mf* тиш? Від рід-них лук, від рід-них піль Нас ді-лить більше, ніж сто
mf Від

миль, Від рід-них лук, від рід-них піль Нас ді-лить більше, ніж сто
 Від рід-них лук, від піль

милъ. Не до - ле - тить з ні - мих ру - їн До

Не до - ле - тить з ні - мих ру - їн

нас сю - ди ве чір ний дзвін, А про-мінь со - нця, що там

До нас сю - ди ве чір ний дзвін,

згас, Згас і для вас, згас і для нас, згас і для нас.

За на - ми лип ти - ша і тінь, ти - ша і тінь, Для

них шко - да з'у - сіль, стрем - лїнь, шко - да стрем-лїнь, Ту -

стрем - лїнь,

cresc. ди, де яс - но, щас - но все, де щас - но все, Лиш

cresc.

f сла - ва нас пе - ре - не - се, пе - ре - не - се. *ritard.* *a tempo* І - ї для на-ших ніль і

f пе - ре - не - се. *ritard.* *a tempo*

лук, *mf* лук, Ми ви - дре - мо з во - ро - жих рук, з во - ро - жих рук. Не -

лук, *mf* рук,

cresc. трем - тить! *f* хай же во - рог наш трем-тить! най во-рог тремтить! Тут, *ff* дум - ко, стань, тиж, сер - це,

cresc. *f* *ff*

p цить! Тут, дум - ко, стань, тиж, сер - це, цить, — тиж, сер - це, цить! — *pp* *ritard.*

p *pp* *ritard.*

4. ЖОВНЯРСЬКІ ПОХОРОНИ.

Tempo di marcia funebre.

Слова Осипа Маковей.

tr *cresc.*

По мер ре-крут в не-при-віт-ній сто-ли-ці, Да-ле-ко від сво-го се-ла,

tr *cresc.*

Від ма-те-рі, у - бо - го-ї вдо-ви - ці, Від люб-ки, що в се-лі жи-ла. По-

cresc. *f*

мер, не ба чивши у час ко-нан-ня Ні сліз-ки жа-лю,

cresc. *f*

По-мер,

p *tr*

ні зїт-хан-ня, ні зїт-хан-ня... Вже йо-го і вже йо-го ве-

p *tr*

зуть *mf*

зуть на чор-нім во зї, В мо-ги-лу піп йо-го ве-де, В мо-

mf

В мо-ги-лу піп йо-го ве-

ги - лу ні в ве - де, Му - зи - ка гра - є мар - ні по до - ро - зі, Гур -
де, Му - зи - ка

ток во - я - кі в мовч - ки йде, Ли - ше не вид - ко бі - ля до - мо -
Гур - ток Ли - ше

ви - ни Ні ма - те - рі, ні вір - но - ї дру - жи - ни, ні дру - жи - ни...

А там в се - лі вдо - ва у бід - ній ха - ті До си - на пи - ше лист дріб ний:

„Мій си - ну люб - ий! що чу - ва - ти? Чи ти не - ду - жий, чи гнів - ний?

Кла-няєсь На-стя Ва-си-ле-ви сво-му: Чи ти при-ї - дек на різ-дво до до - му?"

По-мер ре-крут і тру-би грають сму-тно Йо-му са-мот-но-му в тру-ні...

Під ві-ком жаліс-но-ї гри не чут-но, Бо він спо-чив у віч-нім сні. Під

ві-ком жа-ліс-но-ї гри не чут-но, Бо він спо-чив у

Під ві-ком Бо він спо-

сні, у віч-нім сні, у сні.

віч-нім сні, у віч-нім сні, у сні, у віч-нім сні.

снів у віч-нім сні, у сні, у віч-нім сні, у сні.

5. ЧЕРВОНА КАЛИНА.

Мотив народної пісні.

Marciale.

p

Гей, у лу-зі чер-во-на ка-ли-на по-хи-ли-ла ся, —

p

по-хи-ли - ла ся,

Чо-гось на-ша сла-вна Ук-ра-ї-на за-жу-ри-ла ся.

за-жу-ри - ла ся.

f

А ми ту-ю чер-во-ну ка-ли-ну під-ні-ме-мо,

f

А ми ту-ю

p

А ми на-шу сла-вну Ук-ра-ї-ну, Гей,гей! роз-ве-се-ли-мо.

p

А ми на-шу

6. ЖУРАВЛІ.

Слова Богдана Лепкого.

Мелодія Льва Лепкого.

Згармонізував Філярет Колесса.

Andantino.

Ви-диш, бра-те мій, То-ва-ри-шу мій:

бра-те то-ва-ри-шу

Від-лі-та-ють сі-рим шнурком жу-ра-влі в ви-рій, в ви-рій. Кличуть кру, кру,

Кли - чуть

кру, в чу-жи-ні у - мру, За-ки мо-ре пе-ре-

кру, кру, в чу - жи - ні у - мру,

ле - чу, Крилонь-ка зі - тру, кри - лонь - ка зі - тру.

Мерехтить в очах
Безконечний шлях,
Гине, гине в сірій мраці,
Слід по журавлях.

Чути кру, кру, кру,
Вчужині умру,
Заки море перелечу,
Крилонька зітру...

